

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. VIII. Sanctæ
Gertrudis doctrina experimentalis de beatitudine.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

*Enehiri-
dij Par-
vulorū.
Lib. 2.*

*quidquid
parum
per crea-
tas pul-
chrum &
amabile.*

*3.
Sed longe
gloriosius
in patria
a. Cor.
13.*

*2. Ioan.
6.*

*4.
Sola dies
aeternita-
tis, desi-*

re potest. Amorosi amplexus, & delicata oscula, quibus vel mater tenello nato suo, vel sponsus dilectæ sponsæ suæ blanditur, non sunt nisi permodica quædam & tenuis umbra illorum amplexuū atque osculorum, quibus animam te castè amantem afficis.

Quòd si tam beati sunt, & tam inexplicabilia percipiunt pauperes exules, qui te non nisi per speculum in ænigmate hîc vident; quàm beatos esse, & quàm ineffabilia percipere credere debemus gloriosos atque inclytos cives regni tui, qui te vident sicuti es, qui mellis suam faciem tuam clarissimè contemplantur, qui abyssò perennium deliciarum feliciter immergi, tibi perfectissimè ununtur? Ipsi charissimi filij tui jam manifestè cognoscunt, atque in se penitèrs sentiunt, quantum tu Pater suavissimus eos diligas, & ab æterno dilexeris. Tu illis omnibus placidissimè præsides, omnes lumine claritatis tuæ jucundissimè illustras, in omnium cordibus familiarissimum gratissimumq; colloquium jugiter habes, omnium affectus incomprehensibili charitatis dulcore pariter & ardore in te trahis, omnes deliciosissima tui fruitione tranquillās, lætificas, reficis, & satias; denique tu in illa superna Ierusalem Deus sempiternus omnia es in omnibus.

O præclarum diem illum diem unum, diem æternum, solum verum diem! de quo tu Domine

Jesu sic locutus es electis tuis: *In illa die vos cognoscetis, quia ego sum in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis.* O diem votis ardentibus expetendum, in quo animæ sanctæ tibi unitæ, & inenarrabili luce sapientiæ perfusæ, transformantur in claritatem sempiternæ gloriæ! Concede, obsecro mihi lesu, ut quamdiu in hujus peregrinationis tenebris verfor, oculos mentis ad illius diei fulgentissimum rutilantissimumque lumen apertos habeam, tibi que Deo meo placeam.

CAPVT VIII.

Sanctæ Gertrudis doctrina experientialis de beatitudine.

1. *Quomodo describat beatitudinem.*
2. *Loquebatur ex abundantia suavitatis celestis, quam prægustaverat in terra.*
3. *Inenarrabilis & incogitabilis altitudo & sua Divinitas.*

Gertrudis sive Trutha Ordinis monastici virgo, & eadem literata, Deoque familiarissima, scripturæ ista commendavit. * *O regio, inquit, illa beata & beatificans affluentis beatitudinum! ager deliciarum, cuius minutissimum granum sufficientissimè satisfacere potest aviditati omnium electorum in diversis, qua humano cordi desiderabilia, amabilia, delectabilia & suavia possunt excogitari! O æternum solstitium, speciosa merides, mansio securæ, locus totum continens quod delectat! paradisus perennium deliciarum, præterfluens rivus inastimabi-*

inabilium voluptatum, alliciens flo-
riferâ vernantiâ omnigenarum a-
mentatum, demulcens suavi sono,
imò suaviter afficienti melodia in-
tellectualium musicorum, inebrians
resolventi dulcedine internorum sa-
porum, immutans mira blanditate
secretorum amplexuum! Sed quid
inde balbutire conatur mea impedi-
tior lingua? cum, etsi omnis An-
gelica & humana potentia in unam
conferretur scientiam, nequaquam
ad plenum formare sufficeret vel
unum verbum, quo tanta excellen-
tia eminentia in minimo dignè at-
tingeretur aut exprimeretur.

2.
Quod ipsa
præcipua
veritas, e-
ructabat
de cali-
cordij.

Ceterum ne quis arbitretur,
hanc sponsam Christi Gertrudem
talia quasi de rebus sibi nullâ
prorsus experientiâ cognitis lo-
qui, subjungemus quid ipsa ali-
bi, gratias Deo agens, de se nar-
ret. Cum, inquit, cantaretur Re-
sponsorium VIDI DOMINUM FACIEM

* Vide
admirā-
dam &
procius
inaudi-
tam ex-
fiasia
sanctæ
Gertru-
dis, quâ
nemo ca-
pere po-
test, nisi
qui ex-
peritur;
imò &
qui ex-
peritur,
explica-
re non
potest.

AD FACIEM, mirabili quadam &
inestimabili coruscatione illustrata
est anima mea luce divine revelatio-
nis. * Apparuit tanquam faciei
meæ applicata facies quadam non
formata, sed formans; non perstrin-
gens oculos corporis, sed faciem la-
tificans cordis; grata amoris munere,
non colore. Ex hac melliflua
visione cum solares oculi tui, Domine
Deus meus, oculis meis directè oppo-
siti viderentur, qualiter tu suavis
dulcedo mea tunc affeceris non solum
animam meam, verum etiam cor
meum cum omnibus viribus, tibi soli
est notum: da proinde, ut quoad vi-
xero, tibi persolvam famulatum de-

vorum. Ex ipsis Desicis oculis tuis.
sensi per oculos meos intrantem lu-
cem quandam inestimabiliter sua-
visicam, qua transiens omnia inte-
riora mea, supra modum mirabilem
virtutem in omnibus membris meis
videbatur operari: primò quidem e-
vacuans omnes medullas ossium meo-
rum, hinc etiam ipsa ossa simul cum
carne annihilans, in tantum, ut tota
mea substantia nihil aliud sentire-
tur esse, quam splendor ille divinus,
qui ultra quàm dici possit delectabili
modo in seipso colludens, in estimabi-
lem animam meam exhibebat serenita-
tem. O! quid amplius dicam de ista
dulcissima visione? quia, ut verum
fatear, omnium linguarum eloquen-
tia per omnes dies vite meæ mihi
hunc præclarum modum te etiam in
caelesti gloria videndi, nunquam
(prout mihi videtur) persuasisset,
si dignatio tua, Deus meus, unica sa-
lus animæ meæ, per experientiam
me ad illum non admisisset.

Enchiridij
Par-
vulorū.
Liber 2.

Eadem felicissima Virgo Ger-
trudis, aliquando per spiritum
intellexit, tantam & usque adeo
incomprehensibilem esse lucem
Divinitatis, ut si quilibet Sancto-
rum ab Adam usque ad novissi-
mum hominem singularem perci-
peret cognitionem tam altam ac
perspicuam, quàm altam perspi-
cuamque aliquis unquam perci-
pere potuit; & alter cum altero
sua cognitione; non participaret;
etiam si millies numerosior esset
multitudo Sanctorum, adhuc ta-
men in infinitum ipsa lux Divi-
nitatis superaret omnem intelle-

3.
Lux in-
effabilis
Divini-
tatis &
incompre-
hensibilis.

Enchiridij Parvulorū Lib. 2.

Etiam. Lux creata, tam spiritua-
lis quàm sensibilis, participatio-
ne solùm lux est, illius veræ lu-
cis typus & umbra duntaxat est.

Plura possemus adferre ex San-
ctorum monumentis, quæ pias
mentes ad amorem patriæ cæle-
stis vehementer accenderent: sed
hoc aliàs (si Deus voluerit) facie-
mus. Nobisenim in animo est,
colligere * Psychagogiam ex
scripturis beati Augustini Episco-
pi, & beati Gregorij Papæ, in qua
copiosius de felici statu ipsius su-
pernæ Ierusalem tractabitur.

* Iam
est data
Psych-
agogia,
quæ hic
promit-
titur.

CAPUT IX.

Quomodo pius exercitator possit Deum contemplari.

1. Contemplatio Dei summatim, quoad natu-
ram, personas, & attributa in communi.
2. Speciatim, attributum Potentia & bonitatis
in creatione universi;
3. Præsentia in omnibus rebus & locis;
4. Sapientia, per quam omnia scit, & provi-
det, & gubernat.
5. Infinitas, in essentia prorsus incomprehen-
sibili.
6. Quomodo in se ex natura invisibilis, per gra-
tiam se exhibeat visibilem creaturæ.
7. Immunitas ab omni compositione & concre-
tione in Deo est.
8. Esse fontale, & solum verum.
9. Cur de Deo corporalia dicantur.
10. Immensus est, & nullo loco clauditur.

I.
Quomodo
reveren-
ter & cir-
cumspicte
meditan-
dum est
de Deo.
* Dei
natura,
essentia
& sub-
stantia;

HIC aliqua expressius dice-
mus de Divinitate, ut par-
vulis gratificemur. Quando Deus
sincere ac religiosè cogitatur, viva
quædam & spiritualis substantia
* cogitatur, omnem creaturam
transcendens, prorsus intermina,
omnipotens, summè perfecta,
summè simplex, summè pura,

summè elegans, summè jucunda,
summè amabilis, summè gratiosa,
summè suaviss, summè deliciosa:
substantia per se substantia, non
aliunde esse habens, neque aliunde
dependens: fons existentia
his quæ sunt, fons vitæ his quæ
vivunt, fons sensus his quæ sen-
tiunt, fons rationis his quæ ratio-
nalia sunt, fons sanctitatis his
quæ sancta sunt, fons luminis his
quæ lucida sunt, fons perfectionis
his quæ perfecta sunt, fons deni-
que & causa omnibus bonorum
omnium: fons omnis dignitatis
& potentia, omnis virtutis & sa-
pientia, omnis venustatis & gra-
tia, omnis dulcedinis & lætitiæ,
æterna plenitudo totius beatitu-
dinis. Pij ita apud se philoso-
phantur de Deo. * Et quidem
Deus Pater, Deus Filius, Deus
Spiritus sanctus, non sunt tres dii,
sed unus Deus: unus in substan-
tia, trinus in personis. Gloriosa
Trinitas, Pater, & Filius, & Spi-
ritus sanctus, * unus est vivus ac
verus Deus increatus, invisibilis,
infiguralis, immaterialis, incom-
positus, impartibilis, indefensus,
incircumscriptus, id est, neque lo-
co, neque sæculo seu tempore ter-
minatus, neque intellectu com-
prehensus, utpote omnia replens,
omnia velut ambiendo termi-
nans, omnia sine ambitu conclu-
dens, super omnia existens. Ipse
ergò illocalis est, sui ipsius locus
est: intemporalis est, sine initio,
sine fine sempiternus est. Ipse est
incommutabilis, nulli alteratio-
ni,